

Проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност

Информация

Откриване / Приключване: 29.12.2016 г. - 18.01.2017 г. Неактивна

Номер на консултация: #2385-K

Област на политика: Финанси и данъчна политика

Тип консултация: Ненормативен акт (на МС или на министър)

Вносител: Министерство на финансите

Тип вносител: Национално

Проектът на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност отразява измененията и допълненията в Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), обнародвани в бр. 97 от 2016 г. на „Държавен вестник“, както и някои редакционни промени, наложени от практиката по прилагане на ЗДДС и правилника в съответствие с европейското законодателство в областта на облагането с данък върху добавената стойност (ДДС).

Отговорна дирекция: „Данъчна политика“ E-mail: taxpolicy@minfin.bg

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерство на финансите

Адрес: София, ул. Г. С. Раковски № 102

Електронна поща: feedback@minfin.bg

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Полезни връзки

Министерство на финансите - <https://www.minfin.bg/>

Документи

Пакет основни документи:

[Справка за отразяване на предложенията и становищата - вер. 1.0 | 13.03.2017](#)

[Мотиви към проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност - вер. 1.0 | 29.12.2016](#)

[Проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност - вер. 1.0 | 29.12.2016](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: Ърнст и Янг България ЕООД (18.01.2017 12:33)

Необходимост от дефиниране на понятието „предплатени телефонни карти“

Считаме, че предложената редакция на чл. 3, ал. 9 от ППЗДДС създава предпоставки за възникване на противоречива и неправилна практика във връзка с тълкуването на понятието „предплатена телефонна карта“.

Съгласно Становище № 20-00-120/16.06.2016 г. на Централното управление на Националната агенция за приходите („Становището“) под „предплатена телефонна карта“ се има предвид единствено фонокарта, т.е. карта, която предоставя възможност само за осъществяване на телефонни обаждания и не дава право на достъп до други далекосъобщителни и/или електронни услуги. Същото разбиране е изразил Съдът на Европейския съюз („СЕС“) в цитираното в Становището Решение по дело C-520/10 (Lebara), т. 28. Задължението на телефонния оператор

да начисли ДДС при продажбата на предплатената карта на дистрибутор е във връзка с обстоятелството, че фонокартата материализира правото да се получи само един вид услуга, чиито характер и количествени параметри са предварително зададени. Напротив, съгласно трайната практика на СЕС по дела C-419/02 (BUPA Hospitals), C-270/09 (MacDonalds Resorts Ltd) и C-520/10 (Lebara), ДДС не може да стане изискуем при условие, че към момента на продажбата на картата на дистрибутор не са известни всички релевантни данни за бъдещата доставка и за получателя на далекосъобщителната услуга. Такъв ще е случаят, когато предплатената телефонна карта материализира право на достъп до повече от една услуга (например телефонни разговори, мобилен интернет, достъп до виртуално пространство за съхранение на данни, дарения и др.). ДДС по доставката на такива карти става изискуем едва към момента, когато една или повече от услугите, включени в пакета, са реално използвани от получателя.

Описаната практика е намерила законодателен израз в [Директива \(ЕС\) 2016/1065 на Съвета от 27 юни 2016 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на данъчното третиране на ваучери](#) („Директивата“), която следва да бъде транспонирана в българското данъчно законодателство до 31 декември 2018 г. Разпоредбите на Директивата изрично разграничават ваучерите за конкретна цел, които предоставят право да се получи предварително известна стока или услуга, от ваучерите за множество различни плащания, при които дължимият ДДС за включените във ваучера услуги не може да бъде определен към момента на издаването на ваучера и продажбата му на дистрибутор. Така всяко прехвърляне на ваучер за конкретна цел (например фонокарта за телефонни разговори) се счита за отделна доставка на далекосъобщителна услуга, докато при действителното ползване на услугата от крайния потребител не се начислява ДДС. Поради това, мобилният оператор извършва облагаема доставка на далекосъобщителна услуга при прехвърлянето на картата на дистрибутор.

Напротив, при ваучерите за множество различни плащания, каквито са предплатените телефонни карти, предоставящи достъп до повече от една услуга, принципът е логически реципрочен – ДДС става изискуем при действителното предоставяне на услугите на крайния потребител, докато всяко предходно прехвърляне на картата не подлежи на облагане с ДДС. В резултат, прехвърлянето на предплатената карта от мобилния оператор на дистрибутор няма характер на облагаема доставка на далекосъобщителна услуга. Погрешно заключение в обратен смисъл обаче би могло да се направи при буквалния прочит на разпоредбата на чл. 3, ал. 9 от ППЗДДС, съгласно която *„доставката на предплатени телефонни карти е доставка на далекосъобщителна услуга по смисъла на закона“*.

Предвид изложеното, считаме, че в предложената редакция на чл. 3, ал. 9 от ППЗДДС следва да се внесат уточнения относно смисъла на понятието „предплатена телефонна карта“, които отразяват различния ДДС режим на доставките на предплатени карти в зависимост от наличието на сигурност относно вида и обема на инкорпорираните в тях далекосъобщителни услуги и техните

ползватели към момента на издаване на картите и прехвърлянето им на дистрибутор. С оглед това предлагаме разпоредбата на чл. 3 от ППЗДДС да бъде допълнена със следната ал. 10:

(10) Независимо от разпоредбата на ал. 9, не е доставка прехвърлянето на права върху предплатена телефонна карта, която предоставя ползване на различни услуги посредством телекомуникационен оператор, когато прехвърлянето е извършено преди фактическото предоставяне на далекосъобщителните услуги.

История

Начало на обществената консултация - 29.12.2016

Приключване на консултацията - 18.01.2017

Справка за получените предложения

Справка или съобщение.

Окончателен акт на Министерския съвет
